

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. De Morte. Mortem non immoderatè timendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Junius.

felix fui, qui roties cum fatuo illo dixi :
Non serviam. Recipe Domine servum fu-
z
terem. 2. 20 gitivum, qui, cùm fugæ eum suæ pudeat,
 aut rebellionis pœnitentia, voluntariè de-
 nuò tuis se compedibus inserit, nunquam
 in posterum eas rupturus : felices catenæ,
 quæ tibi me alligando de tyrannide immo-
 deratorum meorum affectuum me libera-
 bunt!

*Confundere, quod, cùm tanto pretio Christo
 steteris, necdum te serio ei donaveris, sed mundi,
 qui nihil pro te expendit, totus fueris.*

*Non estis vestri ; empti enim estis pre-
 tio magno. 1. Cor. 6. 19.*

*Si totum me debeo pro me facto, quid
 addam pro me refecto, & refecto tali mo-
 do ? Bern.*

DIES IV.

De Morte.

Mortem non immoderatè timendum.

I.

Cur mortem tantopere formidemus ?
 peccata nostra, verum est, terrere nos
 possunt ; sed consideratio satisfactionum,
 & meritorum Christi timorem mihi exi-
 mit.

mit. Peccata nostra etsi grandia sint, & *junius*, innumera, infinita tamen non sunt, & virtus meritorum Christi immensa est. Mala mea gravia sunt; ego tamen in sanguine Servatoris remedium malis meis longè denique potentius invenio. Debeo, exempli causa, decem millia talenta justitiae Dei; sed licet summa hæc quasi immensa sit, fieri tamen non potest, ut solvendo non sim; cum penes me sit pretium sanguinis IESu Christi, quod infinitum, & immensum est. Quin etiam affirmare ausim, me plus, quam debeam, Deo solvere, si hunc ei sanguinem offero; nec timeo, ne is veniam peccatis meis neger, si eam per meritam filij flagito. An is, qui suum mihi filium donavit, quidquam mihi negabit?

II. Cur mortem formidemus? judicia Dei timorem mihi incutunt, haud inficior; sed misericordiæ ipsius me solabuntur. An is misericors minus, quam justus est? si justitia timorem mihi injicit, an non misericordia eo me liberabit? Si justitiam ipsius verear, in ipsius tamen misericordia mihi sperandum, cum ipsemet me doceat, misericordiam suam justitiâ potiorem esse. Motiva misericordiæ è proprio fundo deducit, justitiae verò è nostro desumit, quævis suum habet impe-

Superexaltat autem misericordia judicium. Is- cob. 2. 13.

O

rium

rium. In vita imperat misericordia, in morte imperium penes justitiam est. Si in vita ad misericordiam confugimus, si ad eam habemus fiduciam, quæ temeraria non sit, justitia post mortem formidanda nobis non est. Si salus mea ex hominum mihi omnium amicissimo penderet, quietus vivere. Verum, inveniturne amicus tantopere mei amans, ut Christus, qui vitam pro me dedit? salus mea ex generoso hoc amico pendet; & immoderato timori me dedam? an non hoc est ei injuriam inferre?

III. Cur mortem tantopere formidamus? hostes terribiles, verum est, nobis tunc insidiantur, omnes dæmonum conatus sustinere nos oportet; qui summæ sibi felicitati ducunt, socios nos infelicitatis suæ reddere; at nihilominus, quantumvis eorum rabies violenta, quantumvis eorum conatus formidabiles sint, in Beatisimæ Virginis protectione spem eos evadendi habemus admirabilem. Ejus potentia, & benignitas illorum furorem, & conatus longè superant. In ejus corde inveniemus asylum, ubi ab omnibus illorum jaculis erimus tuti. Si Maria me tutur, infernum non formido; cùm vel solum ejus nomen dæmonibus incutiat terrorem. Et dubitare possim, an ea partes meas de-

fene.

fendat, cùm sit mater mea, & omnium Junius.
matrum optima? Peccator sum, miser sum,
inficias non eo: verùm hoc me non impe-
dit, quin sperem, quandoquidem ipsa pec-
tatorum refugium, & misericordiæ mater
est.

Si immoderato mortis timore turbatus fueris,
reminiscere misericordiæ divinæ, meritorum
Christi, & protectionis Beatissimæ Virginis,
ad excutiendum timorem.

Ecce Deus, Salvator meus, fiducialiter
agam, & non timebo. Isa. 6. 12. 2.

Ille desperet, qui tantum peccare potest,
quantum Deus bonus est. S. Aug.

D I E S V.

De Judicio.

Deum erga reprobos justum esse, judi-
cium demonstrabit.

I.

CHRISTUS judex ad comprobandam suam
cum reprobis agendi rationem officio
Judicis sociabit officium Servatoris. Vul-
nera sua in corpore suo gloriose conserva-
bit, crucem suam à gloria undique radian-
tem publicè monstrabit. Hæc sunt illu-

O a

stria